

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

YÜZDOKUZUNCU SÛRE-İ CELÎLE

el- KÂFİRÛN SÛRE-İ CELİLESİ

Mekkî(; Mekke-i Mükەرreme döneminde inmiş)dir.

6 âyet-i kerimedir.

O Rahman ve O Rahîm olan Allah'ın ismiyle!

**1- (Habîbim! O iman etmeyecekleri Allah tarafından bilinen hususi müşriklere) de ki:
"Ey kâfirler!**

2- Ben sizin tapmakta olduğunuz şeylere tapmıyorum!

3- Siz de (şu an için) benim ibadet etmekte olduğum Zât'a tapan kimseler değilsiniz!

4- Zaten ben sizin tapmış olduğunuz şeylere (hiçbir zaman) tapacak biri değilim!

5- Siz de (hiçbir zaman) benim ibadet etmekte olduğum Zât'a tapacak kimseler değilsiniz!

6- Sizin (bâtıl) dininiz size aittir(, artık siz onu bırakacak değilsiniz); benim (hak olan) dînim de bana mahsustur (, artık ben de onu terk edecek değilim)!"

Sûre-i celîle, aralarında As ibni Vâil, Velîd ibni Mugîre ve Ümeyye ibni Halef gibi azılı müşriklerin de bulunduğu bir topluluk hakkında inmiştir. Onlar Rasûlullâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e gelerek: "Ya Muhammedi Gel sen bizim dinimize uy, biz de senin dinine uyalım; şöyle ki, bir sene sen bizim ilâhlarımıza taparsın, bir sene de biz senin ilâhına ibadet ederiz, böylece senin getirdiğin doğruysa biz ondan nasibimizi almış oluruz, yok eğer bizim elimizdeki hayırlıysa sen de ondan nasiplenirsin!" dediklerinde. Rasûlullâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem): "Kendisine başkasını ortak koştuktan Allah'a sığınırım!" buyurdu. O zaman: "Bari putlarımızdan birine olsun elini sür de, seni tasdik edelim ve ilâhına ibadet edelim!" dediklerinde, Rasûlullâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) vahiy beklemeye başlamıştı ki bu sûre nazil oldu. Bunun üzerine Rasûlullâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) sabah erkenden Mescid-i Harâm'a gitti ve bu teklifi getirenlerin de aralarında bulunduğu kodamanlara bu sûreyi okudu. İşte o zaman Rasûlullâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in kendilerine taviz vermesinden tamamen ümitlerini kestiler ve ona da, ashabına da eziyeti artırdılar. Dolayısıyla bu sûre, iman etmeyecekleri ezelde bilinmiş olan birtakım kâfirler hakkında nazil olduğu için bunda, ne kâfirliğe bir müsamaha, ne de cihada bir engel ifadesi mevzuubahis

değildir. Buna göre cihat âyetiyle nesholunduğu hükmüne varılamaz. Ama her bir fırkanın, diğerini kendi dininde serbest bırakarak, mütâreke yapmaları anlamında yorumlanırsa, o zaman cihat âyetleriyle neshedildiğini kabullenmemiz gerekir. (Beyzâvî, Neseî, Hâzin)

KUR'ÂN I MECÎD
VE
TEFSİRLİ
MEÂL-İ ÂLÎSÎ

Mahmud Ustaosmanođlu